

for de 10 første Maaneder i det foregaaende Finansaar, opgjort paa samme Maade, var et Underskud paa 27 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, der er en Fremgang paa de 10 Maaneder af ca. 42½ Mill. Kr. Jeg sagde før, at med Sikkerhed kan Resultatet endnu ikke opgives, men at det vil svinge omkring Balancepunktet, derom er der ingen Tvivl.

Med Hensyn til det kommende Finansaar, det, for hvilket det foreliggende Finanslovsforslag gælder, 1924—25, er der altsaa et Beløb paa 25 811 000 Kr., hvormed Udgifterne paa Tillægsbevillingsloven kan imødegaas. Det er et mindre Beløb, end jeg har regnet med i Fjor, da regnede jeg med, at der skulde være 44—45 Mill. Kr. Men hertil er jo at bemærke, at dette Beløb 25 811 000 Kr. kan med Sikkerhed vides at ville blive stærkt forøget ved de forøgede Indtægter, som jeg før antydede der vilde komme, først og fremmest altsaa de ca. 8 Mill. Kr. paa Forbrugsskatterne, den ikke ubetydelige Forøgelse, som efter alt at dømme maa antages at ville komme paa Indkomst- og Formueskatterne udover det budgetterede, og endvidere det bedre Resultat, som ganske sikkert, hvis ikke uforudsete Ting indtræffer, Statsinstitutionernes Drift vil give. Dertil kommer, at Bestræbelsen jo stadig er gaaet i Retning af at bringe Bevillingerne paa Finanslovsforslaget nærmere og nærmere til, hvad man kan antage vil blive den reelle Udgift, og endvidere at der endnu er Rester tilbage fra Krigstidens og Efterkrigstidens Forhold, som gør sig gældende med aftagende Styrke, efterhaanden som Aarene gaar. Jeg skal nævne en Udgift som den til de endnu resterende Tilskud til Boligbyggeriet, som i 1924—25 vil blive væsentligt mindre, end Tilskuddene var i 1923—24, og disse Udgifter finder jo deres Udtryk paa Tillægsbevillingsloven. Jeg tror altsaa, at alle Forhold tagne i Betragtning vil dette Overskud paa henved 26 Mill. Kr. betyde mindst lige saa meget til Dækning af Tillægsbevillingslovens Udgifter, som de 45 Millioner betød i Fjor.“

I Landstingets Finansudvalgs Betænkning udtales:

„Landstingets Finansudvalg har i et Samraad med Indenministeren søgt Oplysning om de sandsynlige Udgifter, som Aldersrenteloven og Invalideforsikringsloven vil foranledige i Finansaaret 1924—25. Indenrigsministeren oplyste, at den budgetterede Udgift paa Finanslovsforslaget var beregnet paa Grundlag af Oplysninger fra Kommunerne efter Forløbet af April Kvartal 1923. Om end det er sandsynligt, at Tallet paa Aldersrentenydere siden da er forøget, vil det utvivlsomt i det væsentlige her dreje sig om Personer, der paa Grund af Indtægts- og Formueforhold kun kan opnaa minimale Aldersrenter. Som følge deraf vil eventuel Overskridelse af det paa Finansloven bevilgede Beløb neppe kunne dreje sig